

ახალგაზრდა ივრიალი

საბავშვო
საზოგადოებრივი
ოქტომბერი
№ 114—115 (11600—601)
1990

ქვემოთ გამოსახულია
1921 წლიდან

ახალგაზრდული საზოგადოებრივ-პოლიტიკური გაზეთი ფასი 6 კაპ.

ყველაფერი საუკეთესო გაუკეთებ!

გუგუნი, პუიხვი,
კა მოკვირით
„ახალგაზრდა ივრიალი“

ათეული წლების განმავლობაში ვატყუებდით ბავშვებს ლოზუნგებით და იხინიც საუკეთესოს მოლოდინში ითმენდნენ, მაგრამ ყველაფერს აქვს თავისი დასასრული. ამ ფოტოსურათებზე, რომელიც ჩვენმა ფოტოკორესპონდენტმა ხრულიად შემთხვევით გადაიღო X საბავშვო ბაღში, მათი საპროტესტო აქციაა გადაღებული. თუ რას ითხოვენ იხინი, ამას ფოტოებიდან მიხვდებით.

რედაქცია ხრულ სოლიდარობას უცხადებს ბავშვებს და მოითხოვს — ბოლოს და ბოლოს ვაქციოთ საქმედ ლოზუნგი — „მშველადგარი საუკეთესო ბავშვებს“.

იდეის, ფოტოებისა და ნახატის ავტორები არიან მ. დავითიძე, ბ. ვადაკორია და კ. ტაბიძე.

ბაჟურიჯუკი

გზავნიარაბა გადაარჩენს კაცობრიობას!

ეროვნული
ზიგლოტიკა

1990
20 ოქტომბერი
პირველი 1990 წლიდან

PEGASUS

საქართველოს კულტურის საერთაშორისო ასოციაციის ორგანო
AGENCY OF INTERNATIONAL CULTURAL ASSOCIATION OF GEORGIA

საქართველოში ერთადერთ საციალიზაგულ
გაზეთ „პეგასი“, რომელიც ძირითადად
კულტურის, ხელოვნების საკითხებს აუშავებს
ხელმოწერა არცთუ ისე ძვირი დაგიჯდებათ:
ერთი წლით — 12 მანეთი,
ნახევარი წლით — 6 მანეთი,
ჩვენი ინდექსია — 66419.

ინდექსი 66419

ინდექსი 66419

ინდექსი 66419

რესპუბლიკის დიდ ორგანიზაციებში, სასწავლებლებსა და დასახლებულ პუნქტებში „პეგასის“ საუკეთესო გამავრცელებელს ელის ფულადი პრემია 300 მანეთი 500 ცალ წლიურ ხელმოწერაზე, პლუს 100 მანეთი ყოველ 100 ხელმოწერაზე 500-ს ზევით. გარდა ამისა, დაწესებულია წამახალისებელი პრემიები დიდი ხელმოწერისათვის. ცნობა დამოწმებული უნდა იყოს „სოიუზპეჩატის“ ადგილობრივი ორგანიზაციის მიერ.

ეს სურათი გადმოგვცა ბატონმა ნიკოლოზ არჩვაძემ ზუსტად ხუთი წლის წინათ, როცა ვაჟა-ფშაველას ნუსხის დიდუბის პანთეონიდან მთაწმინდაზე გადახევენების 50 წელი შესრულდა. მაშინ ვერ მოხერხდა ამ ფოტოს გამოქვეყნება.
საგულისხმოა ის ფაქტი, რომ იმ დღეს, 1935 წლის 17 ოქტომბერს თბილისში სტუმრობდა იოსებ სტალინი, მაგრამ მან არ ისურვა დიდი პოეტის ნუს-

ტის გაცოცხლება, თუმცა კი თანამედროვეები გვიმტკიცებენ მის დიდ პატივისცემას ვაჟა-ფშაველას შემოქმედებისადმი.
ამ ფოტოს შესახებ კიდევ ბევრი რამის თქმა შეიძლება, მაგრამ ეს შემდეგისათვის გადავდოთ. მანამდე კი გამოხმაურებას ვთხოვთ ყველას, ვისთვისაც რაიმე არის ცნობილი იმ დღის შესახებ.

გიგლა გოგიაძე

სხვა გაზეთებიდან

ეროვნული

ზიგაფროსიძე

ბილევ გვერდს თუ არა

დიდი აღაპი-ანაპი?

ისევ ცოცხლობს თუ არა „მიით“ დიდ ადამიანებსა და გმირებს? თუ ცოცხლობს, ვინ შეიძლება ასეთად ჩაითვალოს ჩვენს რთულ და წინააღმდეგობებით აღსავსე დროში? — ამ კითხვებზე სცადა პასუხის გაცემა ფრანგულმა ყოველკვირეულმა „ექსპრესმა“. მან გამოაქვეყნა გამოკითხვის — „კიდე ვეყავს თუ არა დიდი ადამიანები“ — შედეგები, რომელიც ფრანგებს შორის ჩატარა ლუის ჰარისის სოციოლოგიურმა სამსახურმა. საჭირო იყო პასუხის გაცემა ერთადერთ კითხვაზე: არიან თუ არა დიდი ადამიანები ამ ფორტობზე (იხ. ფორტო) წარმოდგენილი პიროვნებები? ანკეტის შედეგებს რედაქციამ დაურთო პუბლიცისტების, ფილოსოფოსების, ისტორიკოსებისა და მწერლების კომენტარები. ყველაფერი ეს, წერს „ლიტერატურისა და ხელოვნება“ (26. 09. 90 წ.) განსჯისათვის საკმაოდ საინტერესო მასალას იძლევა.

როგორც ჩანს, ადამიანთა წარმოდგენები გმირებსა და გმირობაზე ისევე, როგორც ყველაფერზე ამქვეყნად, ცვალებადია.

XX საუკუნის საფრანგეთის პირველ გმირად „ექსპრესის“

ანკეტაში შარლ დე გოლი აღმოჩნდა. მეორე ადგილი ფრანგებმა დედა ტერეზას მიაკუთვნეს.

„ექსპრესის“ ანკეტა დამატებულად ცხადყოფს, რომ გამოკითხულთა უმეტესობა არ თვლის გმირებად სტალინს, ჰიტლერს ანდა ჰომეინის — ისინი მათთვის სიძულვილსა და ფანატიზმს განასახიერებენ.

ფრანგები დიდ ადამიანებად ძირითადად იმათ იგლიან ვინც თავისუფლების, დემოკრატიის, ძმობისა და სამართლიანობისათვის იბრძოდნენ და იბრძვიან. ესენი არიან მარტინ ლუთერ კინგი, ანდრეი სახაროვი, ნელსონ მანდელა, ლეხ ვალენსა, სალვადორ ალიენდე, ჯავაპარალ ნერუ. გამოკითხულთა 84 პროცენტმა სათანადო ყურადღება დაუთმო სსრკ პრეზიდენტსაც.

„ექსპრესის“ ანკეტა ერთ სავალალო მოვლენაზეც მიგვითითებს — როგორც ჩანს, საგრძობლად დაეცა ინტელიგენციის პრესტიჟი. ეურნალმა ჩვენი საუკუნის დიდი პიროვნებების სიაში ნაკლებად წარმოაჩინა მეცნიერების, ლიტერატურისა და ხელოვნების წარმომადგენლები.

1. შარლ დე გოლი — გამოკითხულთა 97 პროცენტი მას უდიდეს ადამიანად თვლის.
2. დედა ტერეზა (94).
3. ჯონ ფ. კენედი (91).
4. უინსტონ ჩერჩილი (88).
5. იოან-პავლე II (84).
6. მიხეილ გორბაჩოვი (84).
7. ლეხ ვალენსა (82).
8. მარტინ ლუთერ კინგი (79).
9. ალბერტ აინშტაინი (77).
10. ნელსონ მანდელა (77).
11. ანდრეი სახაროვი (76).
12. პაბლო პიკასო (73).
13. ფრანსუა მიტერანი (72).
14. უან-პოლ სარტრი (67).
15. გოლდა მეირი (66).
16. კონრად ადენაუერი (62).
17. ანვარ სადათი (59).
18. ზუან კარლოსი (55).
19. კორასონ აკინო (53).
20. ბრიჯიტ ბარდო (51).
21. ჯავაპარალ ნერუ (45).
22. შაო ძედუნი (42).
23. სალვადორ ალიენდე (41).
24. ფილიპ პეტენი (41).
25. შაბიბ ბურჯიბა (40).
26. კლოდ ლევი-სტროსი (33).
27. ჩე გევარა (32).
28. იოსებ სტალინი (29).
29. ფრანსუა ჟაკობი (24).
30. ადოლფ ჰიტლერი (13).
31. იმამ ჰომეინი (13).
32. შტოკა-უჯენი (8).

ვაზბეგის რაიონის სოფელი სნო მდიდარია ძველი თავდაცვითი და საკულტო ნაგებობებით, მაგრამ, სამწუხაროდ, მათი უმრავლესობა სავალალო მდგომარეობაშია. მხოლოდ ორი გამოჩენილია: ძველთა და ცვის სამართველომ რესტავრაცია ჩაუტარა სნოს ისტორიულ ციხეს, ხოლო სოფლის ახალგაზრდობის ინიციატივითა და უშუალო ძალისხმევით თითქმის ხელახლა აშენდა ძველი ეკლესია „კვირის ქედზე“.

მაგრამ, ღვთისგან თუ არა, კაცისაგან კი: მართლაც მივიწყებული იყო სოფელი, დღემდე არსებობს უბანში მდებარე ეკლესია, რომელიც ეამთა უკულმართობის დროს ჯერ გაიძარცვა და გააპარტახდა, შემდეგ კი იყენებდნენ ხან საწყობად, ხან — სკოლად, ხან — საჭიდაო დარბაზად.

1989 წელს ზემოთ აღნიშნული შენობა ინახულა სრულიად საქართველოს კათალიკოს-პატრიარქმა, უწმინდესმა და უნეტარესმა ილია II-მ. გაცდა მისი რესტავრაცია. პროექტი დაამუშავა ვაზბეგის რაიონის მთავარმა არქიტექტორმა ზურაბ მარსაგვილიძემ, კონსტრუქტორი იყო ნელი შილაშვილი. საჭირო შეიქმნა მშენებლის გამოხახვა. სწორედ აქ გამოჩნდა კავკასიაში 25-ე სამშენებლო რაზმის უფროსის დიმიტრი გზირიშვილის და მთავარი ინჟინრის ოქროპირ მავრაძევილიძის მამულიშვილური სულისკვეთება. მათმა ორგანიზაციამ თავის თავზე აიღო ხსენებული ეკლესიის თავიდან აშენება და იგი უსასყიდლოდ და უფასოდ, სრულ მზადყოფნაში ჩააბარა საქართველოს საპატრიარქოს.

უწმინდესმა და უნეტარესმა აკურთხა წმინდა გიორგის სახელობის ეკლესია, სადაც იმ დღეს ცხრა წყვილმა ქალ-ვაჟმა დაიწერა ჯვარი.

რელიგიური დღესასწაული ხალხის მდინარეში დანათვლითა და საზეიმო ტრაპეზით დასრულდა, მაგრამ აქვე ცნობილი გახდა ის ფაქტი, რომ პერსპექტივა უფრო ფართო მასშტაბის სამშენებლო ჩატარებას გეგმობდა, კერძოდ: საპატრიარქოს გადაწყვეტილებით, დარიალის ხეობაში, ე. წ. თამარის ციხის მოპირდაპირე მხარეს უნდა აშენდეს დიდი სამონასტრო კომპლექსი, სადაც გაიშლება სეკულური მეცნიერული მუშაობა, ჩატარდება სიმპოზიუმები, აშენდება კეთილმოწყობილი სასტუმრო და იქნება პირობები სულიერი განწყობისა და დასვენებისათვის, აქ თავს შეაფარებენ გაჭირვებული მგზავრები. აღნიშნული მონასტრის პროექტზე მუშაობენ მამა ირაკლი და ზურაბ მარსაგვილი, ხოლო სამშენებლო სამუშაოებს კვლავ კავკასიაში იყისრებენ.

თქმა არ უნდა, რომ ჩანაფაქტი შორსაა გამიზნული...
ერი და ბერი რწმუნის გზაზე შემდგარი, ხოლო რწმუნის გზას სულიერი აღორძინებისაკენ მივყავართ, „იყავნ ნება ღვთისა“.

ნოზრევეან არაბული,
ვაზბეგის რაიონულ ვაზეთ „დარიალის“ თანამშრომელი.

სურათზე: სნოს წმინდა გიორგის სახელობის ეკლესია.
2. ცინპარაულის ფოტო.

**საქართველოს
კულტურის
საერთაშორისო
ასოციაციაში**

საქართველოს კულტურის საერთაშორისო ასოციაცია „პეგასში“ განიხილეს საქართველოს კულტურის ფედერაციის გამგეობის თავმჯდომარის ბატონ აკაკი დვლიშვილის წერილი საქართველოს ტექნიკური უნივერსიტეტის მეზუთე კურსის სტუდენტის რაიმულ კირკიტაძისათვის სპორტული სტაბუნდის დანიშვნის შესახებ. წერილში აღნიშნულია, რომ რაიმულ კირკიტაძე ქართველ კულტურისტთა ახალგაზრდა თაობის ნიჭიერი წარმომადგენელია და ფედერაციის მიერ, რომ იგი პერსპექტიული სპორტსმენია. წელს ქალაქ კლავიპედაში გამართულ საერთაშორისო ტურნირში მან მესამე საპრიზო ადგილი მოიპოვა.

საქართველოს კულტურის საერთაშორისო ასოციაციის, როგორც საქართველოს კულტურის ფედერაციის დამფუძნებელს, პიანინა, რომ ყოველმხრივ უნდა შეუწყოს ხელი საქართველოში სპორტის ამ ლამაზი სახეობის განვითარებასა და პროპაგანდას.

სპორტსმენის მორალური წახალისების მიზნით და მალაი სპორტული მაჩვენებლისათვის რაიმულ კირკიტაძეს, საქართველოს კულტურის საერთაშორისო ასოციაციის პრეზიდენტის დედგენილებით, დაენიშნა სპორტული სტაბუნდი.

ქიხი

**გოგი
ბარნოვის
ფილმები**

საქართველოს სატელევიზიო ფილმების სტუდიაში არაერთი ფილმი შექმნილა, რომელთაც შემდეგ ფართო პოპულარობა მო-

უხვევიათ. ამ სტუდიაში ნიჭიერი, შემართული საქმის ერთგული რეჟისორები იღვწიან. მათ რიცხვს მიეკუთვნება კინორეჟისორი გოგი ბარნოვიც. მისი სახელი კარგად არის ცნობილი ქართული დოკუმენტური კინოს მოყვარულთათვის. ამ ბოლო ხანს განმაურდა ნიჭიერი შემოქმედის კიდევ ერთი ფილმი „დათოს ვარსკვლავი“, რომელიც უღრმოდ დაღუპულ ახალგაზრდა ხელოვანს, მხატვარსა და პოეტს დათო კრაწაშვილს მიუძღვნა.

ამ დღეებში საქართველოს სატელევიზიო სტუდიის კინოდარბაზში ჩატარდა გოგი ბარნოვის დოკუმენტური კინოფილმების ჩვენება. ეურნალისტების განსაკუთრებული მოწონება დაიმსახურა ფილმებმა „დათოს ვარსკვლავი“ და „გვერცლის ქორწილი“.

ფილმი „დათოს ვარსკვლავი“ არ შეიძლება მკუთრებელმა აღიქვას მხოლოდ ვიზუალურად, იგი უნდა შეიგრძნოს სულიერადაც. ამ ფილმში სწორედ პერსონაჟის სულიერი სიძლიერე ჩანს, უფრო სწორად ბავშვის არაბავშვური ღრმა სულიერი სამყარო. ფილმში ერთმანეთთან პარამონულადაა შერწყმული დათო კრაწაშვილის ნახატები და ლექსები.

გოგი ბარნოვი ის შემოქმედი, რომელიც გვერდს ვერ უვლის მანკიერი ცხოვრების კონკრეტულ ფაქტებს და მათ თავისი შემოქმედების საფუძვლად იყენებს, გადააქვს მხატვრული აზროვნების სფეროში. ამის უტყუარი მაგალიტია მისი მეორე ფილმი „გვერცლის ქორწილი“, მასში ასახულია მრავალშვილიანი კაცის ცხოვრება, რომელიც აიძულეს დაეტოვებინა სამუშაო. ამის ფონზე ასახულია მისი ოჯახის პორტრეტი: უსამართლობის მიუხედავად მის ჰერტკვემ სიყვარული სუფევს. ამის დამადასტურებელია ვერცხლის ქორწილი, რომელიც ფილმის ფინალში ოპტიმისტური განწყობით მუხტავს მკუთრებელს.

გოგი ბარნოვი — ხელოვანია, ვინც მუდმივ ძიებასა და დაუცხრომელ მოღვაწეობაშია...

გაიხსნა ბრძოლა მსაბურთის გამოგონ

მსაბურთა

გუშინწინ მსაბურთის სახლის ერთ-ერთ საგამოფენო დარბაზში გაიხსნა ბრაზილიელი მსაბურთის გამოგონა, რომელიც პირველად მოეწყო არა მხოლოდ თბილისში, არამედ მთელს აღმოსავლეთ ევროპაში. მისი ორგანიზატორია საქართველოს კულტურის საერთაშორისო ასოციაცია „პეგასი“.

საპატარა ინფორმაცია
სურათებზე: ბრაზილიელ მსაბურთა ნამუშევრები.

პირველი აკორდი...

ღვთისმშობლობა დღეს მცხეთის რაიონში ჩატარდა საესტრადო სიმღერის ფესტივალი — „მცხეთა-90“. კონკურსის ჩატარება ითავა საქართველოს ახალგაზრდულმა კავშირმა, თავმჯდომარე — ხალხთვალისაშვილი და კულტურის სახლთან არსებულმა კოორპორაციებმა „ფრესკამ“ გოგი იმერლიშვილის ხელმძღვანელობით.

მარცხენა მხრიდან მშვენივალად — სვეტიცხოველი. ბევრი რამ არის ამ სილამაზესთან შეუსაბამო, დამტერული სკამები, თუ მიუხედავი სცენა. მაგრამ, როგორც იტყვიან „კაცი იმედით ცოცხლობს“, სწორედ ეს იმედი გააღვივა ჩემში ბატონი ზაალის ნათქვამმა, მის სამომავლო გეგმებში სხვა სამუშაოებთან ერთად თეატრის მოწესრიგებაც შედის.

საოცრად ლამაზია ოთხ მთას შუა მომწყვდებული პატარა სცენა, რომელსაც ბებრის ციხე გადმოჰყურებს, ზურგს უკან იმედოდ ჩერის მონასტერი უღვას.

დიდი ხნის სჯაბასის შემდეგ ერთის წევრებმა შემდგენიარად გაანაწილეს პრიზები და ფასიანი საჩუქრები. ნორჩ შემსრულებელთა შორის პრიზები დაიმსახურეს: მეგი მამალაძემ, ეკა ეთერაშვილმა, მამუკა იაკობიძემ, საუკეთესო სიმღერის

შესრულებისათვის — მეგი მამალაძემ, პატრიოტული სიმღერისათვის — ნინო ფალავანდიშვილმა, აქტიური მონაწილეობისათვის — ქეთევან ოსეფაშვილმა, ანსამბლებმა: „საქართველომ“ და „სემირამიდამ“.

მესამე ადგილი ვაიყვეს ნანა ბერაძემ და ზურაბ ბაინდურაშვილმა. მეორე ადგილი — შმაგი ბაბულაშვილმა დაიკავა. პირველი — ნათია ნიკოლაძემ.

ფესტივალის გრანპრის მფლობელი გახდა II საშუსიკო სასწავლებლის მოსწავლე — თამარი სოყურაშვილი.

ეს ფესტივალი პირველი და კვირობ, ბედნიერი აკორდი იყო მცხეთის თეატრისათვის... ზოგს იმედი გაუმაართლა, ბევრი კი სამომავლო სამუშაოზე დააფიქრა...

ლიპა წილახვანი, თბილისის ფაკულტეტის II კურსის სტუდენტი.

მუსიკა
ეროვნული
ბასტროფილია
ბასტროლაგადა

ახლანდელი ქართველი დირიჟორმა ვახტანგ მაჭავარიანმა და მისმა სუბერორკესტრმა, რომელსაც „საფესტივალო ორკესტრი“ დაერქვა, ინგლისში „როიალ ალბერტ ჰოლში“ გამართა გალაკონცერტი, რითაც ლონდონში გაიხსნა სიმფონიური სეზონი.

კონცერტზე შესრულდა პოლ დიუკის „ჯადოქრის მოწაფე“, რანდომილის მესამე საფორტეპიანო კონცერტი (სოლისტი ბორის ბერეზოვსკი), „მოსტაკოვიჩის მეთექვსმეტე ბისზე“ — ალექსი მაჭავარიანის სამი ნაწყვეტი ბალეტებიდან „ოტელო“.

მე, — მეუბნება ვახტანგ მაჭავარიანი, — ფაქტობრივად ვუდირიჟოვრე საბჭოთა კავშირის თითქმის ყველა წამყვან ორკესტრს. ყველა ორკესტრში არის კარგი და ცუდი შემსრულებელი. ამდენად, დამებადა იდეა სუბერორკესტრის შექმნისა, სადაც ყველა ორკესტრიდან ამოვარჩევდი საუკეთესო შემსრულებელს, თუმცა, ჩვენი ბიუროკრატიული აპარატის გამო, ეჭვი მეპარებოდა მის განხორციელებაში. კონცერტის ჩასატარებლად მოსკოვიდან საფრანგეთში მგზავრობისას გავიცანი სასიამოვნო გარეგნობის ახალგაზრდა კაცს. იგი აღმოჩნდა ცნობილი მეცნიერი, აკადემიკოსი კონსტანტინე სკრიაბინი, დიდი სკრიაბინის მემკვიდრე, რომელსაც ერთი მეოთხედი ქართული

სისლი ურევიდა. ისე მოხდა, რომ ამ პიროვნებასთან ერთად გავიარე ბილეთების რეგისტრაცია, ერთად შევედით თვითმფრინავში, ერთად დავსხედით, მთავარდევს საუზმე და ამ საუზმის დროს, საუბარში ჩემი იდეის შესახებ მოვუთხრე. იგი დაინტერესდა და მითხრა, მოსკოვში როცა ჩავიდი, მოგველოდებოდა. მართლაც, მოსკოვში დაბრუნებისთანავე დავეურეკე. მასთან დამხვდა მიხაილ მოგუტოვი, ახალგაზრდა მეცნიერი, ასოციაცია „ბიოობოტანიკის“ უფროსი. აი, ეს ასოციაცია (შეიქმნა მეცნიერებათა აკადემიის ეგიდით, ახლა უკვე დამოუკიდებელი ორგანიზაცია) გახდა ჩვენი სპონსორი. ასევე შემთხვევით ვიპოვე სპონსორი ინგლისში. მოვიწვიე მუსიკოსები საბჭოთა კავშირის სხვადასხვა ორკესტრებიდან და დავიწყეთ მუშაობა. ჩვენ ყველანიარად განვირდეთ ისეთ ორგანოებს, როგორცაა მოსკოვი, საკავშირო კულტურის სამინისტრო და სპონსორის დახმარებით მეცნიერებათა კავშირში შექმნილი ეს კოლექტივი. შევექმნით ადმინისტრაციული ჯგუფი, რომლის ცენტრებიც არის მოსკოვში, ვილნიუსში, ლენინგრადსა და თბილისში. ადმინისტრაციას დაენშნა მალაღი ხელფა-

(დასასრული მე-4 გვ.)

პარადიული
ქანძილი

გაახარა, ახალგაზრდა ხელოვანის ნიჭიერებასა და ნათელ პერსპექტივაში კიდევ ერთხელ ყველა დაარწმუნა, მაგრამ... ოჯახის დიასახლისი სულ უფრო და უფრო ნაკლებად პოულობს დროს ხელოვნებისათვის.

როდის შეიქმნა პირველი ქართული გობელენი? ვიცი, ამ კითხვაზე ბევრი თქვენგანი ვერ მიპასუხებს. ის კი არა, ალბათ ხელოვანთაგანაც ყველა ვერ გაიხსენებს ვინ გააკეთა პირველად საქართველოში გობელენი. მაშ შეგახსენებთ: თითქმის 20 წლის წინ სამხატვრო აკადემიის გამოყენებით ხელოვნების ფაკულტეტის მესამეკურსელმა მზია უგულავამ წარადგინა სადიპლომო ნამუშევარი — გობელენი „მშვიდობა“. ქალბატონი მზია მამინ უკვე დედა იყო და ალბათ თავად თემა, თუნდაც კომპოზიციის ამგვარი გააზრება — ქალი და პატარა ბიჭუნა, თავს მტრედის რომ დაფარავდებოთ, მისი სულის გამოძახილი იყო. გობელენმა — მოულოდნელმა და საოცარმა სიურპრიზმა — ყველა

არადა მისი გრაფიკული თუ ფერწერული ნამუშევრები, პორტრეტები, პეიზაჟები უღივდის გემოვნებითა და რეალუნიებითა შესრულებული, აკადემიური სტილით შექმნილი ტილოები უდიდოდ შთამბეჭდავი და სასიამოვნოა, ამიტომ, ვფიქრობთ, იმ პირველ პერსონალურ გამოფენას, რომელსაც ასოციაცია „პეგასი“ ღიზიანერი, მხატვარი მზია უგულავა მალე შემოვთავაზებებს, მრავალი მნახველი ეყოლება.

სურათებზე: მზია უგულავა; ესკიზი პანონათვის; ნატურმორტი; პეიზაჟი.

თურმე, ნუ იტყვით, ჩვენთან მოდაში ასე რიგად შემოსული აგენტის შეურაცხყოფელი იარაღის მიწებება, არც ხალხვარგარეთის ქვეყნებისთვის ყოფილა უცხო.

თავად განსჯეთ — ნორვეგიელი მწერლის იან სიორედის წიგნი, რომელიც ამ უცოტა ხნის წინათ გამოვიდა, ცნობილი მომღერალი, როკ-ნ-როლიზ მუფედ აღიარებული ელვის პრესლი, არც მებრ, არც ნაკლები, „ფებერის“ აგენტად არის გამოცხადებული.

მა გამოთქვა ახეთი ვერხიაც. კერძოდ, ის, რომ პრესლი ახლაც ცოცხალია და იმალება ჰავაის ერთ-ერთ კუნძულზე, რომელიც საიმედოდაა დაცული ამერიკის სპეცსამხაზურის ხალხით. როგორც მწერალი ასკენის, კუნძულზე მოხვედრა პრაქტიკულად შეუძლებელია... რა არის ეს — მორიგი ხენსაცია თუ? ... უფრო შემთხვევამა, მწერალმა კარგად იცის, რომ „ფებერისთან“ ახეთი ზურმობები ისე არ ჩაივლის. რა გამოდის? დაველოდოთ მოვლენათა განვითარებას — პრესის ეპიცენტრში ეს ფაქტი, ალბათ, მუდმივად იფიგურირებს.

მოზაიკა
სანსაცია თუ?..

აწვდიდა ინფორმაციას. დაზვერვის ფედერალურ ბიუროს იმ როკ-ვარსკლავებზე, რომლებიც ალკოჰოლმა და ნარკოტიკებს იღებდნენ. მწიკი სათქმელია, რამდენად საფუძვლიანია ეს ბრალდება. მაგრამ ფაქტია, რომ მას ახლა დასაჯდნის დიდ უკრადღებებს უთმობენ. მეტყ, ნორვეგიელმა მწერალ-

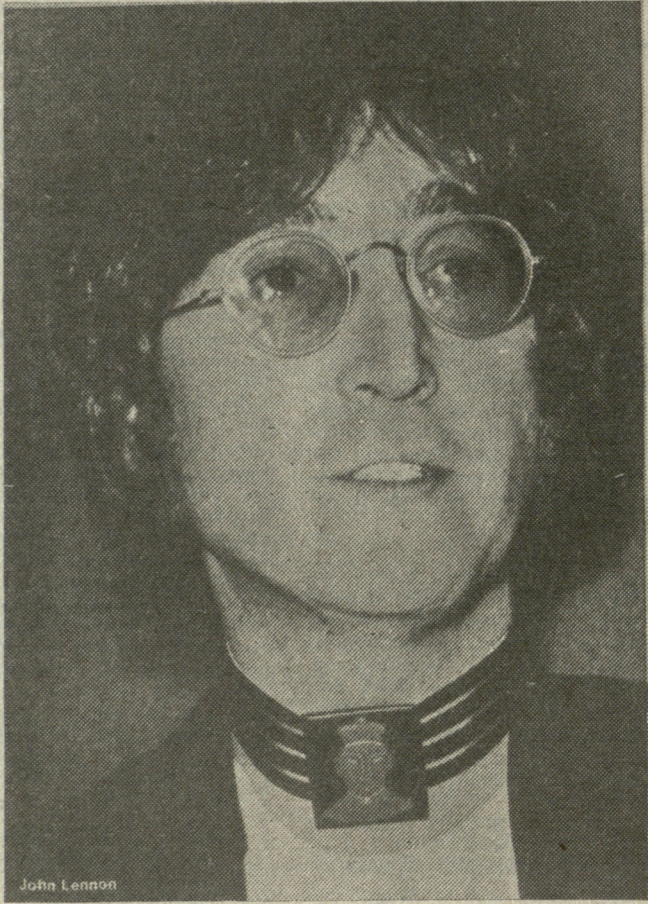

„ოსნება“

John Lennon

„ჩვენ შენ გვიყვარხარ, ჯონ! ჩვენ შენ გვიყვარხარ!“ — ამ სიტყვებით ხვდებოდა მსოფლიო ჯონ ლენონს... ამ სიტყვებით იხსენებს მსოფლიო ჯონ ლენონს. დიდი ხელოვანის ცხოვრებაში ყოველთვის არის მომენტი, რომლის დაფიქსირებაც თითქმის შეუძლებელია ერთ მშვენიერ დღეს ის სიყვარული, რომელიც საკუთარი შრომის, ნიჭიერების, შემოქმედების ფასად მოიპოვე, მთლიანად დაგეპატრონება, მიიმედ ჩამოგადებს მხრებზე ხელს და გაგაძნობინებს, რომ შენ თავს აღარ ეკუთვნი, შენ უკვე სიყვარულის კუთვნილება ხარ! ამ წუთიდან მოყოლებული ხელოვანის ცხოვრებას უკვე მისია ჰქვია. ამ წუთიდან მოყოლებული სიცოცხლის ბოლომდე ერთი ნაბიჯია, ერთნაირად უმოწყალოდ რომ გაირდება ჩვეულებრივი მოკვდავივით წასვლასაც და უკვდავებასაც.

ჯონ ლენონმა ის ნაბიჯი უკვდავებისაკენ გადადგა.

ერთ-ერთი საუბრის დროს იან გილანს ვკითხე: ელვის პრესლის თუ იცნობდი-მეთქი? (ციტ, რა შიშაასუხა? პრესლი ღმერთი იყო ჩემთვის, იმდენად დიდი ღმერთი, რომ მასთან შეხვედრაც კი არ მინდოდა, ვიცოდი, ვგრძობდი, რომ მასთან შიშვლად და ჩემი, როგორც მუსიკოსის თვითგანადგურება ერთი იქნებოდაო.

...ჯონ ლენონს მინიამა ესროლა... ასეთ სიკვდილშიც არის რაღაც საკრალური და სიმბოლური. თუმცა, ლენონის ცხოვრების დასაწყისი ჩვეულებრივი და უბრალოა. ლივერპულის ერთ-ერთი კოლეჯის ჩვეულებრივმა მოსწავლემ ჰაბუკუმი სიცილქის გამო გული ვერ დაუღო ფიზიკასა და მათემატიკას და გიტარა აიღო ხელში. აქედან დაიწყო მითი, რომელსაც მოგვიანებით სახელად დაერქვა „ბითლს“. ამ მითის რამდენჯერმე დაემუქრა განადგურება და ბოლოს იქცა ლეგენდად, რომელსაც დღეს „ჯონ ლენონი“ ჰქვია, ასეთ შემთხვევაში, როგორც წესი, თყვანისმცემლები ყოველთვის ეძებენ სენსაციურ ინფორმაციას, ხასია-

თისა და ყოფის ამსახველ საინტერესო, ხშირად უმნიშვნელო დეტალებსაც კი სათუთად უყრიან თავს და ცდილობენ, როგორმე ჩასწვდნენ ვარსკვლავის შინაგანი სამყაროს საიდუმლოებას. ჯონ ლენონის მთელი საიდუმლო მისი სიმღერებშია ჩაღებული; როდესაც მის შემოქმედებაზე საუბარი, ხშირად ელერს სიტყვა „მარტივი“ ეს ეპითეტი ყოველთვის მაღიზიანებს: არ შეიძლება მარტივი იყოს სიმღერა, რომელიც გაგაძნობინებს, რომ მისი შექმნის მომენტში ლენონი ნაწყენი, ბედნიერი, შეყვარებული, გაბრაზებული, მეტროპოლი, ინდიფერენტული ან პესიმისტურად განწყობილი იყო. ეს წერილი მხოლოდ ჯონ ლენონზე ფანატიკურად შეყვარებული მსმენელისთვის არ იწერება; ის ჩვეულებრივმა, ნაკლებად დაინტერესებულმა მკითხველმაც შეიძლება წაიკითხოს და ამიტომ თავს უფლებას მივცემ მოგაწოდოთ ინფორმაცია, იმის შესახებ, თუ როგორ ჩმნიდა ლენონი თავის სიმღერებს, როგორ მუშაობდა თითოეულ მათგანზე და რას განიცდიდა თავად. გახსოვთ ლენონის „რეინ“ (წვიმა)? — „ბითლსის“ ფსიქოლოგიური რევოლუციის ერთ-ერთი ეტაპობრივად მნიშვნელოვანი სიმღერა? — მთელი დღე წვიმაში ხეივანის შემდეგ დაბრუნდა ლენონი სახლში დილის ხუთ საათზე.. დამძიმებული თავით გავემართე მაგნიტოფონისაკენ და ჩაერთე ფირი, ერთხელ კიდევ დაეაბრუნე, მოვისმინე მელოდია და საოცარი ტრანსი დამეუფლა. რა არის ეს? ეს მეტისმეტია და მე ნამდვილად მინდა სიმღერის კიდევ ერთხელ მოსმენა, ვგრძობ, რომ „წვიმა“ გონებას მინათებს“. ასეთი სამუშაო ვარიანტები სხვადასხვა სიმღერების დღემდე არის შემორჩენილი. რა თქმა უნდა არ შეიძლება მათი შეფასება, როგორც დასრულებული კომპოზიციებისა, მაგრამ თითოეული ფირი მნიშვნელოვანია მუშაობის სტილზე წარმოდგენის შექმნის თვალსაზრისით. სიმღერა „whatever Gets you thru the Vight“ ჩაწერილია ლენონის მიერ 60-წუთიან ფირზე, თუმცა ის, რაც

ელერს, ძნელად თუ მოგვაგონებს სიმღერას შესანიშნავი ალბომიდან „ქედები და ხილები“. „ჩანაწერი იწყება ჯონის ბურტუნით, რომელშიც სმენის დაძაბვის შემთხვევაში გავიგონებთ სიმღერის სახელწოდების აღნიშვნელ სიტყვებს. შემდეგ ისმის აკუსტიკური გიტარის ნახი არპეჯით და იხატება რითმული სურათი — ბევრად უფრო ნელი, ვიდრე ფირფიტაზე, როგორც ჩანს, ოთახის ფანჯრები ღია იყო: ისმის მანქანების ხმაური, ბავშვების სიცილი და ყვირილი. ლენონი ტემპს უმატებს. ამ დროს იგრძობოდა სამ აკორდს უკრავს და ჩურჩულებს nit'all right (ყველაფერი კარგადაა). მოულოდნელად, თითქმის შემთხვევით, გადადის სრულიად სხვა ტონალობაში და კომპოზიციის უკვე ჩნდება კარგად ნაცნობი შტრიხები. ჯონი კი, თავისი მიგნებით აღფრთოვანებუ-

ლი, წამოიძახებს: „ო, ღმერთო ჩემო, ეს არის ის, რასაც ვეძებდი!“ (სტივენ პიპლზი. ამერიკის რადიოსადგური „უესტვუდ“).

სამაგიეროდ „Instant Karma!“ ერთ დღეში შეიქმნა. თავად ჯონი იგონებს: „ეს სიმღერა საუბრემდე დაგწერე, ლენონმა ჩემწერი და სადილობისას უკვე მოვისმინე“.

ყოველთვის, როდესაც ჯონი გიტარას აიღებდა ხელში, გვერდით მდგარ მაგნიტოფონს რთავდა. იწერდა ყველაფერს: ფრაზას, რეპლიკებს, მელოდიის ყველა ვარიანტს, მხოლოდ იმ შემთხვევაში, თუ ფრაგმენტი მოეწონებოდა, გადაჰქონდა იგი ნოტებზე. როგორც ჩანს, მას არ უნდოდა არც ერთი მუსიკალური იდეის დაკარგვა. სწორედ ამ ჩვევის გამო ლენონის გარდაცვალების შემდეგ მის ბინაში ნაპოვენი იქნა ათასობით ფირი, ვიდეოფილმები, ფოტოალბომები, მოყვარულთა კინოფირები, წერილები, ჩანაწერები, სანოტო რეველები. ცნობილმა პროდიუსერმა ენდრიუ სოლტმა იოკო ონოს თანხმობის შემდეგ გადაწყვიტა ჯონ ლენონზე ფილმის შექმნა. გადამღებ ჯგუფს მუსიკოსის არქივის გადასაზიდად ორი საბარგო მანქანა დისკირდა. „რამდენადაც ვიცი, — შენიშნა სოლ-

ტმა — პრიზილიტ კენილის არქივი გაცილებით უფრო ნაკლები იყო. თუმცა, ბოლოს — დაბოლოს კენიდი რომ მხოლოდ პრეზიდენტი იყო“ — აი, საღ ბრუს ქაშმირტემა! მსოფლიოს ყველაზე ცნობილი, მაღალი რეგალიებით შემკული ისტორიული პიროვნებებისათვის, ალბათ ძნელად დასაჯერებელია, რომ ლენონმა თუნდაც ერთი სიმღერით — „imagine“ გააერთიანა სხვადასხვა ეროვნების, ასაკის, ფერის, მსოფლმხედველობისა და პოლიტიკური მრწამსის მქონე ადამიანები, დაამშვიდა აღუღვევლები, ააღლვა ინერტულები, ასწავლა. სწორი გზა ცხოვრებისათვის, უკარანახა სიცოცხლის მიზანი. ალბათ, სწორედ ამიტომ, მისი მკვლელობის ავადმოსაგონარ დღეს ლენონის სიყვარულში შეთქმულმა მსოფლიომ ხმამაღლა ამოიგმინა: „ოცნება დასრულდა!“ ასე გვეგონა მაშინ. სამწუხაროდ, ასე ვფიქრობთ დღესაც, მაგრამ საკმარისია ჩავრთოთ მისი სიმღერების ჩანაწერები, რომ გული ვეღარ დავუმორჩილოთ ფიქრს. გული მაინც თავისას ამბობს: „ჩვენ შენ გვიყვარხარ, ჯონ! ჩვენ შენ გვიყვარხარ!“.

მაია დათუნაშვილი, მუსიკოსმცოდნე.

დასრულდა!“

JOHN LENNON

